

foretaget med de hidtil under Kriminal- og Politiretten ansatte Protokolførere og Kopister.

Naar det i Udkastets § 5 er bestemt, at Herreds- og Byretterne skulle behandle og paa- kjende alle Sager angaaende Forbrydelser, naar den hoieste ved Straffeloven for dem bestemte Straf ikke kan overstige 2 Mars offentlig Arbeide, med mindre Sagen angaaer politiske Lovovertrædelser, saa er det ikke herved overseet, at særdeles Meget taler for den Anskuelse, hvortil Folketingsudvalget synes at helde, at Grændsen mellem Underretternes og Nævningeretternes Omraade rettest burde fastsættes ikke efter Straffen, men efter Hensyn til de forskjellige Forbrydelses Besskaffenhed. Naar man nu desuagtet har troet at burde vælge Straffens hoieste Grad som Grændse for Underretternes Omraade, saa er Grunden hertil den, at det neppe vil være muligt at give en udtømmende Fortegnelse over de Forbrydelser, som skulde henhøre under Underretternes Afgjorelse, forinden der haves en ny systematisk ordnet Straffelovbog, til hvis enkelte Kapitler og Paragrafer man kunde henvise. Selv om man vilde tage Sagen paa den Maade, at man opregnede alle de Forbrydelser, der skulde henhøre under Nævningeret og derhos bestemte, at alle andre Forbrydelser skulde høre under Underretternes Afgjorelse, hvilket Folketingsudvalget synes at foretrække, vilde Sagen ikke være forbundet med synderlig mindre Vanskeligheder og Ulemper. Om den valgte hoieste Straf er passende, maa vistnok nærmest beroe paa et Skøn; men Ministeriet maa antage det, naar, som det sikkert kan ventes, Straffen for en Del Forbrydelser nedsættes ved den nye Straffelov og denne træder i Kraft inden nærværende Lov. At den Omstændighed, at en Forbrydelse paa Grund af Reglerne om Gjentagelse kan medføre en hoiere Straffegrad ikke skal kunne bevirke, at Sagen bringes ind for Nævningeretten, turde i og for sig være en naturlig Regel og synes ogsaa at være billiget af Folketingets Udvalg.

Skøndt Ministeriet maa erkende, at de Bestemmelser, som findes i Udkastets § 9, strængt taget ikke høre hjemme i nærværende Lov, som ellers alene omhandler Straffesager, har man

dog anseet for rettest her saabel som paa andre Steder; see f. Ex. § 3, at optage saadanne For- skrifter, som tjene til at give et anstueligere og syldigere Billede af den hele paaænkte Ord- ning, om de end efter streng Orden maatte have Plads andetsteds i Loven eller i særlige Love. Hvad Indholdet af denne § angaaer, da stemmer samme i det Væsentlige med de Anskuelser, som ere udviklede i den af Folke- tingets Udvalg afgivne Betænkning. Naar Ministeriet har ment, at Bestyrelsen af Over- formynderierne skulde udgaae fra Underdom- merne, saa er dette ikke alene fordi man ogsaa af anden Grund har troet at burde udarbejde og forelægge Rigsdagen et Udkast til en Lov om denne Gjenstand, men ogsaa fordi man paa Grund af det med denne Bestyrelse forbundne Ansvar og Besskaffenheden af det Tilsyn, der fra det Offentliges Side maa føres, maatte ansee det for mindre rigtigt, at Dommerne vedblive at være Bestyrere af Overformynderivæsenet, naar det for Underdommernes Vedkommende givne mid- lertidige Tillæg til Grundloven skal bortfalde og sammes § 78 finde Anvendelse paa dem. De samme Indvendinger kunne vistnok ikke gjøres gjældende med Hensyn til Rægsdøvsænets Bestyrelse, men i og for sig ere saadanne For- retninger dog absolut fremmede for en Dom- mers Stilling, og der synes i alt Fald at være større Grund til at henlægge dem saabelsom alle Forretninger som Underovrighed til Politi- mesteren, som turde være nærmest til at over- tage samme.

Forsaaavidt det ønskes, at Dommerne frem- deles skulde deltage i Bestyrelsen af Kjøbstad- kommunernes økonomiske Forhold, vilde der- imod være mindre at erindre, men Ministeriet har dog troet, at disse Forhold vilde kunne ordnes saaledes, at enten Politimesteren udfører de hermed forbundne Forretninger eller disse gaae over til særlige af Kommunerne valgte Embeds- eller Bestillingsmænd.

Da det heller ikke synes vel foreneligt med Dommerens Stilling, at han fremtræder som Oppehørslovsbetjent og saaledes er undergivet de for denne Klasse af Embedsmænd gjældende særegne Forskrifter, har Ministeriet troet, at Be-